

عنوان مقاله:

گونه شناسی و گاهنگاری یافته های سفالی محوطه شاه فیروز سیرجان، استان کرمان

محل انتشار:

دوفصلنامه جستارهای باستانشناسی ایران پیش از اسلام، دوره 7، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

زینب افصلی - گروه باستان شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه تهران

مژگان خانمرادی - گروه باستان شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه تهران

علیرضا ابراهیمی ایده لو - دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

دشت سیرجان در جنوب شرق ایران موقعیت ارتباطی مناسبی دارد. در این دشت محوطه های فراوانی از دوران مختلف قرار دارد که تپه شاه فیروز از آن جمله است. طی بررسی باستان شناختی صورت گرفته در سال ۱۳۹۷ ه.ش. تعدادی قطعه سفال از سطح محوطه نمونه برداری و مطالعه گردید. هدف از این پژوهش گاه نگاری و گونه شناسی سفال های به دست آمده از محوطه شاه فیروز است و در صدد پاسخ به این پرسش هاست: یافته های سفالی این محوطه شامل کدام گونه های سفالی است؟ سفال ها به لحاظ گاه نگاری به چه دورانی تعلق دارند؟ با توجه به مقایسه یافته های سفالی برهمکنش و تعاملات منطقه ای و فرامنطقه ای این محوطه با سایر محوطه های هم جوار و مناطق دوردست چگونه است؟ پژوهش پیشرو به روش میدانی و کتابخانه ای و با رویکرد توصیفی- تحلیلی و تطبیقی صورت گرفت. نتیجه مطالعات نشان داد که یافته های سفالی این محوطه شامل سفال های بی لعاب و لعاب دار است که به گونه های معمولی، شیاردار، بی لعاب منقوش، لعاب دار تک رنگ (ساده و منقوش) و لعاب دار چند رنگ (اسگرافیاتو، لعاب پاشیده، گلابه ای و آبی و سفید) تقسیم می شوند. با توجه به مقایسه های انجام شده این یافته ها به دوران ساسانی، سده های اولیه اسلامی و صفوی قابل تاریخ گذاری هستند. هم گونی سفال ها با محوطه های شهر کهن جیرفت، غبیرا، نرماشیر و دشت سیرجان علاوه بر بهره گیری از الگوها و سنت های سفال گری منطقه ای از تعاملات فرامنطقه ای این محوطه با حوزه های فرهنگی غرب، جنوب غرب، شمال شرق ایران و حاشیه خلیج فارس نشان دارد.

کلمات کلیدی:

"دشت سیرجان"، "محوطه شاه فیروز"، "یافته های سفالی"، "گونه شناسی"، "گاهنگاری"

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1745082>

